

FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2017/610 2020/EES/69/17**frá 20. desember 2016****um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 að því er varðar framlengingu umbreytingartímabilanna í tengslum við lífeyrisherfi (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár (1), einkum 2. mgr. 85. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Miðlægir mótaðilar eru milliliðir milli mótaðila að samningum sem viðskipti eru með á einum eða fleiri fjármálamörkuðum. Útlánaáhætta þessara mótaðila er milduð með því að krefjast trygginga sem reiknaðar eru út til að standa straum af mögulegu tapi vegna vanskila. Miðlægir mótaðilar samþykkja aðeins auðseljanlegar eignir, yfirleitt reiðufé, sem tryggingu til að uppfylla kröfur um viðbótartryggingu svo hægt sé að innleysa þær skjótt komi til vanskila.
- 2) Lífeyrisherfi í mörgum aðildarríkjum eru virkir þátttakendur á OTC-afleiðumörkuðum. Lífeyrisherfi lágmarka þó almennt stöður sínar í reiðufé og eiga þess í stað fjárfestingar sem gefa hærri ávöxtun, s.s. verðbréf, til að tryggja góða ávöxtun fyrir lífeyrisþega. Einingar sem reka lífeyrisherfi, sem hafa þann megintilgang að greiða bætur við starfslok, yfirleitt í formi ævilangra greiðslna, en einnig sem tímabundnar greiðslur eða sem eingreiðsla, takmarka yfirleitt úthlutun sína við reiðufé til að hámarka skilvirkni og ávöxtun fyrir skírteinishafa sína. Þar af leiðandi myndi krafan um að slíkar einingar stöðustofni OTC-afleiðusamninga miðlægt valda því að nauðsynlegt væri að losa verulegan hluta eigna þeirra fyrir reiðufé til að þær geti uppfyllt gildandi kröfur miðlægra mótaðila um tryggingar.
- 3) Í 1. mgr. 89. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 er því kveðið á um að í þrjú ár eftir gildistöku þeirrar reglugerðar gildi stöðustofnunarskyldan, sem sett er fram í 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, ekki um OTC-afleiðusamninga, sem unnt er að mæla hlutlægt að dragi úr fjárfestingaráhættu sem tengist beint fjárhagslegri gjaldfærni lífeyrisherfa. Umbreytingartímabilið gildir einnig um einingar sem komið er á fót í þeim tilgangi að greiða bætur til aðila lífeyrisherfa komi til vanskila.
- 4) Í 2. mgr. 85. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 er gerð sú krafa að framkvæmdastjórnin taki saman skýrslu þar sem metið er hvort miðlægir mótaðilar hafa gert nauðsynlegar ráðstafanir til að þróa viðeigandi tæknilausnir fyrir yfirfærslu lífeyrisherfa á öðrum tryggingum en reiðufé sem viðbótartryggingu. Til að framkvæma matið fyrirskipaði framkvæmdastjórnin grunnrannsókn á lausnum vegna framlagningar lífeyrisherfa á öðrum tryggingum en reiðufé til miðlægra mótaðila og jafnframt áhrifunum af því að afnema undanþáguna ef engin lausn finnst að því er varðar lækun á eftirlaunatekjum lífeyrisþega lífeyrisherfanna sem þetta hefur áhrif á. Á grundvelli þessa samþykkti framkvæmdastjórnin skýrslu sína (2) 3. febrúar 2015.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjútíð. ESB L 86, 31.3.2017, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 83/2019 frá 29. mars 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 44, 2.7.2020, bls. 77.

(1) Stjútíð. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1.

(2) Skýrsla framkvæmdastjórnarinnar til Evrópuþingsins og ráðsins í samræmi við 2. mgr. 85. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012, um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár, þar sem metinn er árangur og viðleitni miðlægra mótaðila við þróun tæknilausna fyrir yfirfærslu lífeyrisherfa á öðrum tryggingum en reiðufé sem viðbótartryggingu og þörf á ráðstöfunum til að auðvelda slíka lausn (COM(2015) 39 endanleg útgáfa frá 3. febrúar 2015).

- 5) Framkvæmdastjórnin taldi, í samræmi við niðurstöður skýrslu sinnar, að miðlægir mótaðilar hafi á þessum tímapunkti ekki gert nauðsynlegar ráðstafanir til að þróa viðeigandi tæknilausnir og að skaðleg áhrif þess að stöðustofna OTC-afleiðusamninga miðlægt á eftirlaun væru enn óbreytt. Af þessum sökum var samþykkt framseld reglugerð (ESB) 2015/1515 ⁽¹⁾, sem framlengir þriggja ára umbreytingartímabilið sem um getur í 1. mgr. 89. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 um tvö ár.
- 6) Síðan þá hefur framkvæmdastjórnin staðið fyrir samráði við almenning, sem lauk í ágúst 2015, til að taka saman skýrslu um framkvæmd reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár, í samræmi við 1. gr. 85. gr. þeirrar reglugerðar. Framkvæmdastjórnin hefur einnig haft samráð við almenning með boði um að leggja fram athugasemdir við regluramma ESB um fjármálaþjónustu. Niðurstöðurnar úr samráðinu við almenning um reglugerð (ESB) nr. 648/2012 og athugasemdir sem lagðar voru fram hafa staðfest að miðlægir mótaðilar hafi á þessum tímapunkti ekki gert nauðsynlegar ráðstafanir til að þróa viðeigandi tæknilausnir og að skaðleg áhrif þess að stöðustofna OTC-afleiðusamninga miðlægt á eftirlaun væru enn óbreytt í samræmi við skýrslu framkvæmdastjórnarinnar.
- 7) Því ætti að framlengja þriggja ára umbreytingartímabilið, sem um getur í 1. mgr. 89. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, enn frekar.
- 8) Þessi reglugerð ætti að öðlast gildi eins fljótt og auðið er til að hægt sé að framlengja yfirstandandi umbreytingartímabil áður en því lýkur, eða um leið og því lýkur, eftir því sem við verður komið. Síðari gildistaka gæti leitt til réttaróvissu fyrir lífeyriskerfi um það hvort þau þurfa að byrja að undirbúa komandi stöðustofnunar skyldur,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað fyrstu undirgreinar 1. mgr. 89. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 komi eftirfarandi:

„Fram til 16. ágúst 2018 gildir stöðustofnunar skyldan sem um getur í 4. gr. ekki um OTC-afleiðusamninga, sem unnt er að mæla hlutlægt að dragi úr fjárfestingaráhættu sem tengist beint fjárhagslegri gjaldfærni lífeyriskerfa, eins og þau eru skilgreind í 10. mgr. 2. gr. Umbreytingartímabilið gildir einnig um einingar sem komið er á fót í þeim tilgangi að greiða bætur til aðila lífeyriskerfa ef um er að ræða vanskil.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. desember 2016.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

⁽¹⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/1515 frá 5. júní 2015 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 að því er varðar framlengingu umbreytingartímabilanna í tengslum við lífeyriskerfi (Stjttíð. ESB L 239, 15.9.2015, bls. 63).